

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 55

I Legislatura

Any 1981

Comissió de Política Cultural Presidència del Sr. Xavier Folch

Proposició no de Llei sobre el Tractament de la Llengua en l'Ensenyament no Universitari

Debat en sessió tinguda el dia
14 de maig de 1981

SUMARI

Comença la sessió a les onze i quatre minuts del matí. Presideix el Sr. Xavier Folch. Abans de començar el debat, els Grups parlamentaris informen el senyor President de les substitucions esdevingudes en els Grups respectius (p. 1464). D'altra banda, el G. p. de Convergència i Unió, i el G. p. de Centristes demanen el vot ponderat (p. 1464). El Sr. President dóna la paraula a la Diputada Sra. Mata, del G. Socialista, com a representant del Grup proponent, que exposa els motius de la Proposició no de Llei (p. 1464). Tot seguit el Sr. President dóna la paraula als Grups esmenants; en primer lloc, intervé la Diputada Sra. Calzada, en nom del G. p. del PSUC, que demana la votació separada dels diferents punts d'aquesta Proposició no de Llei (p. 1466). Intervenien tot seguit els Diputats Srs. Planasdemunt, del G. p. de Centristes (p. 1468), i Viñals, no adscrit (p. 1468). El Sr. President dóna la paraula als Grups no esmenants, i la pren, en primer lloc, el Diputat Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1469). Intervé també el Diputat Sr. Vicens, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 1470). El Diputat no adscrit Sr. Acosta, demana la paraula; el Sr. President la hi dóna (p. 1471). La Diputada Sra. Mata, del G. Socialista, intervé per informar de les esmenes acceptades i de les rebutjades (p. 1472).

El Sr. President intervé per explicar les raons de la votació per parts des del punt de vista reglamentari (p. 1473). La Diputada Sra. Mata, del G. Socialista, demana als altres Grups que s'expliciti el tipus de votació (p. 1473). Intervé la Diputada Sra. Calzada, del G. p. del PSUC, per explicar la votació per punts (p. 1473). Pren la paraula el Diputat no adscrit Sr. Hidalgo, per demanar també votació separada d'uns punts concrets d'aquesta Proposició no de Llei (p. 1473).

Intervé el Diputat no adscrit Sr. Viñals, que també demana votació separada d'un punt concret (p. 1474). La Diputada Sra. Mata, en nom del Grup proponent, demana que se suspengui la sessió durant uns moments per reflexionar sobre la votació (p. 1474).

Se suspèn la sessió a dos quarts i dos minuts, i es reprèn a tres quarts i quatre minuts d'una del migdia.

El Sr. President informa que la votació de la Proposició no de Llei es farà apartat per apartat i que el punt sisè es votarà en bloc (p. 1474).

Tot seguit es procedeix a la votació d'aquesta Proposició no de Llei apartat per apartat, prèvia lectura de cada un d'ells pel Sr. Secretari (p. 1474). No se sotmet a votació l'Exposició de Motius.

El Sr. President exposa el resultat de les votacions de la Proposició no de Llei sobre el Tractament de la Llengua en l'Ensenyament no Universitari, que ha estat rebutjada (p. 1476).

El debat sobre la Proposició no de Llei s'acaba a un quart i sis minuts de dues del migdia.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI SOBRE EL TRACTAMENT DE LA LLENGUA EN L'ENSENYAMENT NO UNIVERSITARI

El debat de la Proposició no de Llei sobre el Tractament de la Llengua en l'Ensenyament no Universitari constitueix el segon punt de l'ordre del dia de la sessió oberta el propassat dia 7 de maig. La reunió comença a les onze i quatre minuts del matí, sota la presidència del Sr. Xavier Folch, acompanyat de la Vice-presidenta, senyora Helena Ferrer i Mallol, i del Secretari, Sr. Felip Lorda. Hi assisteixen els membres de la Comissió, les Diputades i Diputats Srs. Josep M. Ainaud, Ferran Camps i Vallejo, Joan Colomines, Joan Descals, Sra. Concepció Ferrer i Casals (en substitució del Sr. Ramon Sala), Lluís Virgili, i Josep Borràs, pel G. p. de Convergència i Unió; Joan Cornudella, José González, Juanjo Ferreiro (en substitució del Sr. Salvador Sunyer), Sra. Marta Mata, i Sr. Higini Clotas, pel G. Socialista; Sres. Maria Dolors Calvet i Teresa Eulàlia Calzada, i Sr. Marcel Planellas, pel G. p. del PSUC; Vicenç Capdevila (en substitució del Sr. Anton Cañellas), Joan Manuel Margalef, i Albert Planasdemunt, pel G. p. de Centristes; Marçal Casanovas, i Francesc Vicens, pel G. p. d'Esquerra Republicana, i els Diputats no adscrits, Srs. Francisco Hidalgo, José Acosta, i Ramon Viñals. Assisteix la Mesa el Lletrat Sr. Vintró.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Abans d'entrar a l'ordre del dia caldria veure quines substitucions s'han produït entre la reunió anterior i aquesta. Jo vull dir que dos dels Diputats no adscrits, el Diputat senyor Josep Benet i el senyor Pere Portabella m'han fet arribar que excusés la seva absència donat que avui hi havia una sessió que consideravem important al Senat —i, com tots vostès saben, ells són Senadors— i això els obligava a ser avui a Madrid de manera imprescindible.

El Sr. PLANASDEMUNT: Sí, senyor President. En el nostre Grup hi ha la substitució del senyor Cañellas pel senyor Capdevila. A més a més, el nostre Grup voldria demanar votació ponderada.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha alguna altra substitució?

La Sra. MATA: El nostre Grup substitueix el senyor Salvador Sunyer per Juanjo Ferreiro.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap més substitució?

El Sr. COLOMINES: El Diputat senyor Sala ha estat substituït per la senyora Concepció Ferrer. Nosaltres també aprofitem per dir que demanem vot ponderat.

El Sr. PRESIDENT: Entrem doncs en el punt de l'ordre del dia que preveu el debat sobre la Proposició no de Llei sobre el Tractament de la llengua a l'Ensenyament no Universitari, que va presentar al seu dia el Grup Socialista. D'acord amb l'article 130, que regula els debats de les Proposicions no de Llei, tindria en primer lloc la paraula un representant del Grup proponent de la Proposició no de Llei.

En nom del Grup Socialista té la paraula la senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Aquesta Proposició no de Llei sobre el Tractament de la Llengua a l'Ensenyament ve en una situació que té una història molt llarga des que l'ensenyament és obligatori, l'única llengua obligatòria a les escoles de Catalunya ha estat la llengua castellana, amb l'única excepció dels anys de la Segona República.

Des de l'any 1977, en el moment del començament d'aquesta etapa política en la qual vivim, des del mateix juny del 1977 els parlamentaris de Catalunya van començar un conjunt d'actuacions prop del Ministeri, al Congrés, al Senat —la mateixa Generalitat provisional hi va contribuir— per aconseguir una cosa, un decret sobre el tractament de la llengua a l'ensenyament, el Decret que va signar el Ministre Íñigo Caveró el 1978. Cal remarcar que aquest Decret venia més d'un any després del canvi polític, a diferència del que havia passat en la Segona República, que si el dia 14 d'abril del 31 era proclamada la Segona República, el dia 29 d'abril se signava per Marcelino Domingo el Decret d'Ensenyament de les Llengües a Catalunya. Val a dir també que aquest Decret del senyor Íñigo Caveró, aconseguit amb moltes dificultats, proclamava per primera vegada, però...

El Sr. PRESIDENT: Un moment. Em fan senyals del darrera, alguns senyors Diputats, que no se sent bé.

La Sra. MATA: Aquest Decret del senyor Íñigo Caveró de l'any 78 proclamava per primera vegada l'obliga-

torietat de l'ensenyament de la llengua catalana al costat de la llengua castellana, que ho havia estat sempre. L'aplicació d'aquesta obligatorietat va ser difícil, des del 78 al 79 en endavant. Aquest Decret també donava la permissibilitat, molt amb comptagotes, fixant les condicions perquè es pogués utilitzar la llengua catalana en l'ensenyament, com a vehicle d'ensenyament. Aquest Decret també contemplava el reciclatge del professorat.

La veritat és que l'aplicació d'aquest Decret per la Generalitat provisional, com deia, va tenir quant a obligatorietat moltes dificultats, molts retards, en aquesta mateixa sala, em sembla recordar, o a la del costat, vaja, que quan la Conselleria va venir a explicar per primera vegada l'enfocament de la seva política encara es va haver de dir que no s'havia arribat a tot arreu en l'ensenyament del català, i que de cap de les maneres es podia garantir, en aquest moment encara, la qualitat de l'ensenyament de la llengua catalana.

Per altra banda, la permissibilitat del Decret Íñigo Cervero va ser entès per la Conselleria com un tot o res, és a dir, com la possibilitat que hi hagués escoles que ho fessin tot en llengua catalana, o res en llengua catalana vehicular. I quant a l'aspecte del reciclatge —el reciclatge tal com en aquell moment va ser començat, i em temo que per desgràcia continuat actualment—, va ser un reciclatge molt de tipus acadèmic, sense aprofitar tot el potencial que ja hi havia entre els mestres, quant a coneixement, no sols quant a coneixement de la llengua i de la seva didàctica, sinó quant a voluntat d'aplicació de l'ensenyament en català, quant a experiències. La crítica de tot això va ser feta en el temps de la Generalitat provisional per comissions en les quals participàvem membres del Consell Assessor de la Conselleria de Cultura, en aquell moment, que en aquest moment també estem en aquesta sala com a Diputats. La Generalitat provisional sense Estatut va fer això, ja amb l'Estatut provisional, amb l'Estatut acceptat, la Generalitat va continuar aplicant el Decret Íñigo Cervero exactament, traduint-lo en el *Diari Oficial* però res més que aplicant allò que permetia el Decret Íñigo Cervero, tot i que l'Estatut permet alguna cosa més, i el que és més greu és que la Generalitat estatutària ha continuat fent exactament el mateix, és a dir, aplicant el Decret, aplicant el que permet el Decret Íñigo Cervero, i això ho ha fet, tant abans dels traspassos com després dels traspassos. Es comprèn que ho fes abans dels traspassos, sobretot recordem que en el discurs de presentació del programa del nou Consell Executiu vam ser alertats per l'actual President de la Generalitat contra l'excessiva tendència a l'experimentació a l'escola, i he de recordar que en aquell moment ja vaig veure que el català se la carregaria, perquè tot el que havíem fet respecte a l'ensenyament de llengua catalana i en llengua catalana havia estat precisament amb una excessiva tendència a experimentació a l'escola, no podíem fer altra cosa. Però el que ha passat, és a dir, el que no ha passat ja amb l'escola traspassada, sí que creiem que és quelcom d'inadmissible. L'1 de gener han estat fets els traspassos d'ensenyament, continuen vigents els principis del Decret Íñigo Cervero traduïts ara; el 2 de gener no s'ha produït res. En canvi sí que, des de Madrid, entre el 9 i el 16 de gener s'ha aprovat i ha sortit publicat el Decreto de Enseñanzas Mínimas que afecta enormement l'ensenyament

de la llengua, el tractament de la llengua a l'escola de tot Espanya, per tant també l'escola de Catalunya; respecte a aquest Decret no s'ha dit res des de la Generalitat. Posteriorment ha sortit el Decret de la Alta Inspecció, que també justifica la inspecció precisament del compliment del Decret d'Ensenyances Mínimes, i no se n'ha dit res.

Mentrestant, doncs, no està solucionat el problema de la qualitat de l'ensenyament del català. S'ha estès l'ensenyament del català, però no està solucionat —com dic— el problema de la qualitat de l'ensenyament del català, no ha millorat el reciclatge, s'ha permès que es multipliqués la confusió respecte al funcionariat, respecte a l'estatus del funcionariat traspassat, en la llengua, i s'apunta a una política de divisió escolar.

S'apunta també a una cosa que no havia passat mai, i és una reacció contra la llengua catalana a l'escola. Bé, i és en aquest moment que el nostre Grup es creu obligat a presentar aquesta Proposició no de Llei. En el primer paràgraf, i amb tota l'objectivitat i traient tota l'agressivitat que jo en aquest moment he hagut d'explicitar, dic que creiem, que és en aquest moment que ha de ser presentada ja la regulació sobre l'ensenyament de la llengua, el tractament de la llengua, posat que no ho ha fet el Consell Executiu, ho haurem de fer en forma parlamentària. I en el segon paràgraf, el nostre Grup expressa en quin marc ens movem, és a dir, en el marc de l'article 3 i de les competències que l'article 15 també dona al Consell Executiu, sense retallar, esperem.

Hi ha una única cosa en aquest Estatut nostre que és la nostra arma en aquest moment, i és que els que recordem la discussió d'aquest Estatut sabem que hi va haver una esmena rebutjada, una esmena del senyor López Rodó, que unia pràcticament, que afectava l'article 3 i l'article 15, una esmena que demanava que la llengua a l'ensenyament fos la llengua que escollissin els pares, en aquell moment aquesta esmena va ser rebutjada, no ha passat a l'Estatut de Catalunya per voluntat de tots els Grups polítics que van redactar l'Estatut de Catalunya, i això crec que convé recordar-ho en aquest moment.

L'altre aspecte, l'altra motivació d'aquesta Proposició no de Llei que va ser publicada ja en el *Butlletí del Parlament*, és la de recollir tot el treball pedagògic, precisament tot el treball d'experiència pedagògica, i no pas només el dels últims anys, sinó el dels anys trenta i el dels anys vint, guanyada a pols i en circumstàncies contràries. En aquest moment nosaltres presentem aquesta Proposició no de Llei pensant que estem en circumstàncies de govern de l'escola a Catalunya des de Catalunya, no el presentem de manera que pugui ser interpretat sinó, al contrari, que pugui ser aplicat amb la màxima voluntat i possibilitat d'aplicació.

I llavors, ja molt breument, la nostra Proposició no de Llei té quatre punts, cinc punts, perdoneu: Un punt sobre l'ensenyament de la llengua, en l'apartat a) diem com les dues llengües s'han d'ensenyar, a les nostres escoles; en l'apartat b) remarcuem el principi pedagògic que Alexandre Galí ens va llegir, i és que hi ha d'haver un ordre en l'ensenyament pel qual no es pot passar d'una etapa a una altra etapa sense haver cobert la primera, per exemple, que no es pot ensenyar de llegir i d'escriure en una llengua que no es domina oralment a nivell de comprensió i d'expres-

sió, i per això, diem, primer hi ha la comprensió, l'expressió, després l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura; en tercer lloc, en el punt c) parlem del ritme en aquest aprenentatge, recollim tot un conjunt de treball que s'ha fet en aquests últims anys, per a comprendre la diversitat del ritme entre el que és el català, primera llengua, és a dir, la llengua que parlen els nens —que ja la tenen habitualment a casa seva, però que ha estat una llengua ferida escolarment, i a la qual ara s'ha de donar una prepotència per a superar aquests cent cinquanta anys—, el que és el català segona llengua, és a dir, el català que ha de ser ensenyat als nens que no el parlen encara, però no com una llengua estrangera a Catalunya, sinó com a llengua pròpia de Catalunya, de tal manera que aquests nens puguin arribar a fer-la seva, també; el castellà primera llengua, és a dir, el castellà, no el castellà idioma «oficial del Estado» imposat que fins ara nosaltres hem tingut, sinó el castellà llengua dels nens, d'una bona part dels nens que vénen a l'escola, que ha de ser acollit a l'escola, llengua d'una comunitat, no llengua ferida, però sí llengua d'una comunitat ferida procedent de diversos llocs d'Espanya, llengua que tampoc no pot trobar aquí el ressò que hauria de trobar. I quan parlem del castellà, segona llengua, és a dir el castellà que han d'aprendre els nens que parlen català volem treure, volem oblidar per sempre, volem rebutjar per sempre la connotació de llengua «oficial del Estado» imposada per retrobar la llengua castellana viva, germana nostra, la llengua que, quan érem petits alguns dels qui som aquí, va poder ajudar-nos a viure una República, una guerra, amb els versos de Machado, de Federico García Lorca, etc, al costat d'en Riba, o dels d'en Riba o d'en Roselló-Pòrcel.

Fem una única cautela en aquest punt, i és que la llengua, l'aprenentatge de la lectura, és a dir, el moment en què el nen comença aquest aprenentatge difícil, sigui fet en la llengua que el nen ja parla, en la llengua que el nen ja domina bé.

El segon punt es refereix a la llengua de l'ensenyament, i, en aquest aspecte, fem una distinció: primera etapa de l'ensenyament, fins a la primera etapa de l'ensenyament, en la qual veiem com cal que el nen tingui la llengua coneguda per ell, mentre només en coneix una, com a vehicle d'ensenyament; com aquesta llengua ha de ser la llengua del tracte individual, i, en canvi, en el tracte col·lectiu, dins de classe, s'hauran de buscar les mesures perquè els nens comprenguin i puguin seguir la classe. I, per nosaltres, hi ha un quart punt que considerem que és la clau de volta en aquesta Proposició no de Llei, que és que a mesura que tots els nens d'una escola, d'una classe, vagin coneixent la llengua catalana, aquesta vaig essent la llengua vehicle d'ensenyament per a tots ells. A segona etapa, nosaltres creiem que, complint-se tots aquests principis anteriors, és correcte que a les escoles de Catalunya tots els nens tinguin models d'ensenyament científic i literari d'una i altra llengua.

En el nostre punt tercer, abordem el problema del professorat, quant a formació i quant a reciclatge. Creiem que el professorat, a Catalunya, ha d'arribar a dominar les dues llengües que parlen els seus nens, i ha d'arribar a dominar la didàctica de les dues llengües, com a primera i com a segona, i els recursos per a treballar amb la llengua sense separar els nens; creiem que aquesta formació,

aquest reciclatge, sobretot, ha de ser adequat a la realitat de la formació actual dels mestres, de la voluntat del treball previ, i creiem que això, creiem que aquesta formació ha de servir també per a dotar els mestres d'un lloc de treball adequat.

En el quart punt abordem l'organització de l'escola, i aquí sí que tenim l'altre pilar de la nostra llei, que és la no-separació de nens per raons de llengua, ni en escoles ni en aules diferents. Creiem que el problema de la llengua no és un problema de com s'aprenen els subjuntius o els pronoms febles, sinó que és un problema de comunitat, d'actitud lingüística, i que, de cap de les maneres, nosaltres no podem passar per damunt d'aquesta actitud el coneixement concret de la llengua, que, potser, potser, es podria donar millor separatament.

L'altra cosa també és que pensem que tampoc no hi ha d'haver separació de mestres, i, en cas que això sigui necessari, és a dir, separació de mestres per motius de llengua, tots els mestres han de conèixer i ensenyar les dues llengües. Però mentre això sigui necessari, cal que l'actual professor de català sigui integrat dins de l'escola, dins de l'equip escolar en condicions d'igualtat; de la mateixa manera ho pensariem per al futur professor de llengua castellana, que ens sembla que és el que hi hauria d'haver a les escoles de Catalunya, i no professor de català.

El nostre cinquè punt versa sobre l'organització del sistema, i, en aquest sentit, per donar base a l'actuació de l'organització del sistema educatiu, el primer que creiem és que cal tenir un coneixement efectiu de la situació escolar, lingüística, i, per això, demanem una mapa lingüístic escolar que pugui ser seguit, en el qual es puguin seguir les mesures i al qual es puguin aplicar les mesures. Al punt b) diem com les condicions de coneixement de català han de ser conegudes, han de ser tingudes en compte en els concursos de trasllat; en el punt c) diem com el Consell Executiu ha de posar recursos per a treballar les metodologies, les diverses metodologies necessàries per a aplicar aquests principis; en el punt d) fem referència a allò que creiem que seria més útil per a la solució del problema de la llengua, és a dir, la creació d'escoles bressol i de parvulari, on la llengua catalana i la llengua castellana poguessin ser apreses i, finalment, en el punt e) pensem en la intervenció dels mestres en l'aplicació d'aquests principis i en la informació positiva de tots aquests principis a la població.

Aquesta és la nostra presentació. Suposo que l'he feta una mica més llarga del que deu preveure el Reglament, pel que estic intuït, però em sembla que el tipus de proposició s'ho mereixia, sobretot pensant que aquest és l'únic moment que se'n parlarà, que no serà una Proposició que vagi al Ple per decisió de la Mesa del Parlament.

El Sr. PRESIDENT: Correspondria, ara, d'intervenir als Grups que han presentat esmenes. Han presentat esmenes a aquesta Proposició no de Llei el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i el Grup centrista, a més del Diputat senyor Ramon Viñals.

En nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, té la paraula la Diputada senyora Teresa-Eulàlia Calzada.

La Sra. CALZADA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, seré breu en la presentació de les nostres esmenes, de tota manera sí que aprofitaré l'explicació de

les nostres esmenes per dir, alhora, quina ha estat la nostra posició respecte a aquesta presentació de Proposició no de Llei per part del Grup dels socialistes.

En primer lloc, en la sessió del dia anterior, vam intentar explicar per què nosaltres creïem que —dins d'una sistematització més coherent per al nostre treball, aquí, al Parlament, i en relació amb el tractament de la llengua a l'ensenyament— en un primer moment era millor haver elaborat la llengua que en aquests moments s'està treballant en la Ponència, la Proposició de Llei sobre la Llengua catalana, i que, més endavant, una vegada tenia aquest marc general, s'haguessin establert els criteris, la normativa, la forma d'aplicar-la als diferents sectors o àmbits d'actuació. De tota manera, a iniciativa del Grup Socialista, i tenint en compte, sobretot, que l'elaboració d'aquesta Proposició de Llei de Normalització de la Llengua Catalana es va retardant més del que era previst, nosaltres creïem que, en aquests moments, també podia ser important i necessari per al conjunt de la nostra societat que des del Parlament es busquessin uns criteris bàsics sobre com caldria fer aquest tractament de la llengua en l'ensenyament. Criteris bàsics i, sobretot, criteris que poguessin sortir del Parlament amb caràcter majoritari, perquè aquest podria ser un element, un factor de desconflictitat del que en aquests moments s'està realitzant i plantejant en els centres educatius.

És en aquest sentit que nosaltres vam fer unes esmenes a la Proposició no de Llei, convençuts que els altres Grups parlamentaris també hi farien la seva aportació, perquè en el moment de la discussió de la Proposició no de Llei poguéssim arribar a uns acords, poguéssim arribar a uns criteris en què sacrificant, potser, cada un de nosaltres aspectes que creïem importants, poguéssim anar a l'elaboració d'uns criteris que facilitessin el treball a les escoles, que facilitessin el treball dels mestres per al proper curs, que començarà el mes de setembre. Creïem que, evidentment, aquest curs, aquest setembre del 1981, no tindrem encara aquesta llei-marc que estem elaborant en Ponència i que, per tant, era necessari que el Consell Executiu sabés què és el que pensa el Parlament sobre uns criteris de funcionament a les escoles en el tema de la llengua.

És per això que a nosaltres ens va sorprendre que altres Grups parlamentaris no presentessin esmenes, però, de tota manera —ja ho vam explicitar també el dia anterior—, nosaltres vam demanar l'ajornament de la discussió d'aquesta Proposició no de Llei per veure si podíem arribar a uns acords, si podíem treballar amb els altres Grups parlamentaris, per arribar, avui, a uns acords mínims, bàsics, de tots els de la Comissió. No sé si això ho aconseguirem —després, al final, nosaltres farem una proposta de votació—, però sí que seria la nostra voluntat d'arribar a aquests punts mínims i que des del Parlament hi hagués un acord que pogués facilitar el treball de les escoles quant al tema de la llengua.

Entrant ja en les nostres esmenes, nosaltres vam fer dos tipus d'esmenes: unes esmenes que qualificariem de més importants, des del nostre punt de vista, i unes altres esmenes que qualificariem de més secundàries. Quant a les esmenes més importants, ho és la que anava adreçada en relació amb el caràcter de la Proposició no de Llei, i, en aquest sentit, nosaltres creïem que amb aquesta Proposi-

ció no de Llei, amb aquests criteris que sortissin de la votació final, caldria diferenciar el que són criteris polítics i el que són criteris o normatives didàctiques, metodològiques, o d'organització interior de les escoles. És per això que nosaltres havíem fet una esmena de supressió, pràcticament, a tots els apartats que tenien relació amb aspectes didàctics o metodològics, perquè nosaltres creïem que aquest no és un tema que ens afecta en aquests moments, estrictament, des del Parlament, sinó que és un tema que cal treballar, reflexionar, des dels especialistes, des dels coneixedors de la matèria i, per tant, nosaltres manteníem com a temes a tractar en la Proposició no de Llei el que són els temes —per a nosaltres fonamentals— de criteris polítics bàsics, com serien: assegurar el dret a l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura en la llengua familiar, materna o primera llengua a cada un dels nens; en segon lloc, el segon criteri que nosaltres creïem fonamental és l'ensenyament de les dues llengües, tant la catalana com la castellana, per a tots; el tercer criteri que creïem fonamental, que és de política educativa i no d'organització escolar, seria el fet de no separar els nens en escoles diferents per raons de llengua. Igual com diem la no-separació dels nens per raons de sexe i per raons ideològiques, doncs, també, la no-separació dels nens per raó de la llengua, per tot el que podria significar en la nostra col·lectivitat la separació de dues comunitats diferenciades per la llengua catalana i la llengua castellana, i, en quart lloc, la utilització de les dues llengües com a vehicle d'ensenyament en tots els centres educatius, sense discriminació per cap de les dues llengües, i, a més a més, anar avançant amb caràcter progressiu en la utilització de la llengua catalana a les escoles com a vehicle normal dintre dels centres.

Aquests eren, per a nosaltres, els temes centrals, temes amb què, si jo no m'equivoco, em sembla que hauríem d'estar d'acord tots els Grups parlamentaris presents en aquest Parlament —sobretot la gran majoria dels Grups parlamentaris—, i, per tant, nosaltres havíem presentat aquestes esmenes amb aquest caràcter d'unificar, amb aquest caràcter d'aconseguir una majoria clara que donés seguretat al conjunt de la població.

Sobre aspectes ja d'esmenes més parcials que nosaltres hi havíem presentat, eren els que es relacionaven amb: quins són, on s'ha d'incidir per a aconseguir aquests principis bàsics, i, en aquest cas, era el tema de les escoles normals. Cal, en aquests moments, no passar un curs més en què a les escoles normals no entri el català com una de les assignatures bàsiques de la formació del professorat. Per això, jo penso que des del Parlament havíem de donar aquesta orientació al Consell Executiu, perquè en aquests moments a les escoles normals, com vostès molt bé saben, cada una fa el que pot, i, en molts casos, es fa fins i tot el que no es pot; però no hi ha una orientació precisa sobre com, a les escoles normals, amb els plans d'estudi en aquests moments, s'inclou aquest coneixement bàsic de la llengua catalana per assegurar que els futurs mestres que s'estan preparant puguin ja sortir amb aquesta preparació mínima.

En segon lloc, la introducció d'uns criteris per a l'adscripció del professorat en els centres. Nosaltres creïem que aquest és un tema fonamental, i és evident que fins ara no estaven previstos alguns criteris d'adscripció

de centres per la qüestió de les necessitats lingüístiques a les escoles, en la mesura, doncs, que no hi havia la situació política actual, que nosaltres no teníem la nostra autonomia per a imposar-ho, però en aquests moments no podem passar un curs més sense posar aquests criteris que assegurin que dintre de cada centre el compliment de l'aprenentatge del català i de la utilització del català sigui un factor fonamental.

Per tant, nosaltres diríem que de les esmenes, diguem-ne, de criteris fonamentals, n'hi ha algunes que el Grup Socialista ens ha recollit; nosaltres creiem que tot el que fa referència a aspectes metodològics i didàctics no ha de sortir en aquesta Proposició no de Llei, perquè creiem que no és un model tancat; creiem que en aquests moments hi ha encara tot un camp per recórrer, d'experimentació i de proves, el qual nosaltres creiem que des de la Conselleria de Cultura s'ha de facilitar i s'ha d'impulsar; i és en aquest sentit que nosaltres demanàrem una votació separada dels diferents punts de la Proposició no de Llei. Per part nostra, això ens facilitaria sentir-nos més recollits en les esmenes que hem presentat; esperem que això podria facilitar la votació en algun d'aquests punts, que són comuns o que són majoritaris en tots els diferents Grups que som aquí, per poder sortir des del Parlament amb un mínim instrument que potser, no serà el millor, però amb un mínim instrument unitari, majoritari, que ajudi a desconflictivitzar la situació escolar en aquests moments per la qüestió de la llengua.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup Centrista, té la paraula el senyor Albert Planasdemunt.

El Sr. PLANASDEMUNT: Gràcies, senyor President. En nom del nostre Grup, al seu dia també presentàrem les nostres esmenes a aquest Projecte de Llei presentat pel Grup Socialista... —Proposició no de Llei, perdó—, considerant que aquesta Proposició no de Llei, en aquells moments, tal com estava la proposició de llei que s'estava elaborant en Ponència, venia a omplir un buit que necessitaven les nostres escoles de Catalunya, i aleshores, amb les nostres esmenes procuràvem introduir uns elements que nosaltres consideràvem bàsics i que avui no explicaré pel motiu següent: en el moment que es va presentar aquesta Proposició no de Llei, s'havia produït dintre de la Ponència un encallament en l'elaboració del Projecte de Llei de l'Ús Lingüístic a Catalunya, que consideràvem que feia necessària que prosperés aleshores, en aquells moments, aquesta Proposició no de Llei, a fi i efecte d'omplir, com ja he dit abans, aquest buit que es produïa en l'ensenyament a Catalunya. Afortunadament, s'ha superat aquell sot que s'havia produït dintre de la Ponència de l'Ús de la Llengua a Catalunya, i com sap molt bé el senyor President, ja estem en segona lectura, pràcticament s'ha acabat, i creiem que es pot donar ja un impuls definitiu a aquell projecte de llei.

Aleshores, nosaltres considerem que si avui prosperés aquesta Proposició no de Llei, el que fariem seria crear una interferència, seria posar una damunt de l'altra, i faria que cap de les dues no pogués avançar, tal com s'ha de fer per avançar, per venir a cobrir aquestes necessitats que tenim, si pot ser, a partir de setembre d'aquest any proper, quan s'iniciï un altre curs; raó per la qual el nostre Grup

votarà «no» a tots els punts d'aquesta Llei, a pesar que ens congratulem que el Partit Socialista, el Grup Socialista, presentés aquesta Proposició de Llei que creiem que era molt adient. I considerem, a més, que molts d'aquests punts que estan explicitats en aquesta Proposició no de Llei socialista es poden recollir, i que enriqueixen moltíssim la Proposició de Llei que en aquest moment s'està elaborant en Ponència.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Si el senyor Viñals vol intervenir, ho pot fer, donat que, d'acord amb el Reglament, té dret a fer-ho. No sent així, no sembla que vulgui intervenir...

El Sr. VIÑALS: No, senyor President. És que, és clar, esperava l'acabament de la seva frase, on deia el senyor President el problema de la intervenció. ¿Hi ha algun problema reglamentari?

El Sr. PRESIDENT: Cap. D'acord amb el Reglament, vostè, que ha presentat esmenes a aquesta Proposició no de Llei, té dret a intervenir.

El Sr. VIÑALS: D'acord, gràcies. Llavors, intervindrè. Senyor President, sóc perfectament conscient que a un Diputat independent li és difícil de fer prosperar qualsevol posició en aquesta Cambra. Malgrat tot, també crec que, per aquest mateix motiu, hi ha més l'obligació de fer el treball que escau a un Diputat, i presentar tot el que ell cregui en consciència que ha de fer.

Li agraeixo que la Mesa no hagi posat problemes a la presentació d'aquestes esmenes, puix que jo sóc el primer que reconec que en el cas de proposicions no de llei el nostre Reglament no està talment clar quant a les possibilitats dels Diputats no adscrits. També sóc perfectament conscient que la manera de substanciar la Proposició no de Llei representa que el Grup Socialista, que és qui la presenta, en definitiva, ha d'acceptar unes esmenes d'un sol Diputat, cosa francament difícil. Però també, també m'he fet ressò, i de forma molt directa, d'inquietuds que aquesta Proposició no de Llei ha posat en diversos estaments docents, diguéssim, del carrer, i bo és, encara que sigui d'una manera molt simple, aprofitar l'ocasió per deixar clar quin és, no tan sols el pensament d'aquest Diputat, sinó de moltes persones, lligades íntimament a la docència d'allò que jo en diria especialitzada en cultura catalana. Jo només faré un petit esment als tres o quatre punts potser més punyents d'aquesta Proposició no de Llei, i espero que d'aquesta manera pugui ser un material indirecte de treball per als senyors Diputats que fan la Ponència per a la Normalització de l'Ús del Català.

En primer lloc, voldria dir que, si prosperés aquesta Proposició no de Llei, jo no crec que sigui un instrument mínim, sinó que certament és molt reglamentarista, complicat, i tindria quasi tant de pes i valor com una autèntica llei, i que en la seva Exposició de Motius fa referència a un ensenyament que en diu «oficial i privat». Això vol dir a tot l'ensenyament aquí, a casa nostra, a Catalunya. Jo sóc partidari que l'ensenyament privat és un dret constitucional i lliure que no es pot reglamentar fins a un cert nivell, i a més, s'esdevé una cosa curiosíssima: si a Catalunya —i ho saben bé els senyors Diputats— la cultura catalana ha pogut, des del punt de vista docent, anar treballant i avançant fins i tot en temps de la dictadura, ha estat perquè moltes escoles privades han utilitzat la llen-

gua catalana i el català quan encara no hi havia ni tan sols el Decret de la Generalitat provisional, l'han utilitzat com a vehicle d'ensenyament. I llavors ens trobaríem que hi ha un bloc important d'escoles privades —que certament poden ser privades, però han fet un gran esforç a Catalunya, en el sentit de la cultura— que per a elles, l'aplicació de les normes d'aquesta Llei seria francament regressiva, en la seva situació actual.

Per l'altre costat, un dels punts que jo crec importants és un punt una mica filosòfic, i és la potser poc afortunada manera d'ordenar el coneixement de les llengües, parlant de «primera llengua» i «segona llengua». Això de parlar de «primera llengua» i «segona llengua», segons com es digui i segons com es tracti, podria ser certament discriminatori.

Per un altre costat, quant a la teoria que els mestres, emprant la llengua coneguda exclusivament pel nen com a únic vehicle d'ensenyament mentre no coneguin l'altra, aquest és un tema també una mica conflictiu. D'aquí sembla sortir-ne una filosofia pedagògica que vol dir «els nens comencen estudiant en la llengua materna, segueixen contínuament en ella, després, a poc a poc, aprenen l'altra», que jo he de dir que ha estat un sistema utilitzat —crec que en pedagogia les experiències compten—, però que avui dia ha estat abandonat. Ha estat abandonat, i fins i tot ha estat abandonat amb una idea molt clara, és a dir: que acaben sense conèixer molt bé l'una ni l'altra.

Hi ha un bloc importantíssim d'escoles a Catalunya que, avui dia, i tal i com jo ho reflecteixo en les meves esmenes, —i naturalment això, per l'escola estatal on la llengua castellana abunda més, seria un fita final, no una cosa intermèdia—, han abandonat aquest sistema d'utilitzar les dues llengües en una mena d'aiguabarreig —certament, el tema de separar els alumnes per classes o per escoles, això ja és fora de lloc, és una cosa evident— però vull dir que això d'utilitzar les dues llengües en una mateixa classe, s'ha demostrat que de vegades hi ha la discriminació dintre de la mateixa classe, on hi ha uns nens en un costat que se'ls explica tot en castellà, i diuen: «ara, nens, escriuiu això», i llavors la mestra es dirigeix als altres nens, a l'altre costat, en català.

A part, i per no estendre'm massa, vull dir que és una mica utòpic, com ho diu la Proposició, que la llengua que coneix el nen serà l'emprada pel mestre. Serà l'emprada pel mestre, si el mestre la coneix, que no és pas la situació en què estem en aquest moment. Hi ha molts mestres, la majoria, que només coneixen el castellà, i al mateix temps hi ha una cosa també pràctica, vista sobretot a les primeres edats, maternal i a l'època podríem dir-ne abans de la primera fase de l'EGB, que és que el mateix mestre parli i ensenyi les dues llengües. S'ha demostrat molt més pràctic que hi hagi un mestre que ensenyi el català i un mestre que ensenyi el castellà, d'acord amb les arrels del mateix mestre.

Per l'altre costat, una qüestió potser una mica més de puntualització és que s'ha vist, en la situació que experimentalment s'està fent en aquest moment, que fins i tot quan s'ensenyen aquestes dues llengües, es procura fer en els nens petits una ruptura en l'espai i en el temps. Vull dir que els nens fan en català tot el matí, dinen, fan el seu

temps d'esbarjo i a continuació, un altre mestre els fa, per exemple, una hora de català.

La situació ideal admesa en aquest moment, almenys per una part, per una part de la docència a Catalunya, almenys la que sempre ha portat una mica la senyera de la llengua catalana a Catalunya, és la següent: als nens, a l'època maternal, sigui quina sigui la seva llengua maternal, se'ls dona la classe en català, i això no els causa cap mena de trauma; els castellans surten parlant perfectament el català, l'entenen perfectament, al mateix temps que el castellà que utilitzen a casa seva. A partir del maternal, en el curs anterior de pàrvuls, s'està utilitzant ja el sistema d'introduir una hora diària de castellà, ben fet, per una professora castellanoparlant i amb una bona dicció, i a partir d'aquí es va seguint tal com està reflectit en les meves esmenes, i estalvio als senyors Diputats de llegir-les-hi.

Finalment, vull dir-los que, si el que jo explico d'una manera molt breu i molt simple, no és una teoria, sinó el que s'aplica, i el que potser sembla, i en l'opinió de molts seria l'ideal, en definitiva, la resolució hauria d'anar enfocada a que la Conselleria de la Generalitat, del nostre Govern de la Generalitat, el Govern que aquest Parlament va votar i al qual, per tant, es va fer confiança, fos la que, en definitiva, fes un programa; no l'hauríem de fer ara aquí nosaltres, no hauríem de donar-li més que les idees transitòries, potser sí les idees finals, i, certament, hi ha encerts importants en la resolució, com en el cas de fer una planificació lingüística i un estudi lingüístic que no tenim fets. Intuïm les zones on es parla més castellà o més català, això és important, però una resolució del Parlament... —i molt menys no entrariem en el cas que diu aquí, que una Comissió parlamentària hauria de fer el seguiment... Si haguéssim de fer el seguiment de totes les fraccions de treball de totes les Conselleries, tampoc no és la feina, crec, del Parlament, però sí que hauria de demanar el Parlament, en tot cas, a la Conselleria, que aquesta fes una proposició al Parlament quant a què pensa fer amb el pla d'ensenyament del català a Catalunya en les seves fites finals —fites finals que en l'ensenyament tenen una curiositat: són d'aplicació immediata per als alumnes petits que entren ara ja a maternal, i no aplicables per als qui estan en curs d'ensenyament—, i una síntesi de quines són les seves planificacions transitòries d'acord amb una problemàtica que no podem ignorar, que és la problemàtica de la situació lingüística real dels professors i dels diversos indrets de Catalunya, que això requerirà, segurament, no el programa ideal que jo he dit, sinó tot un assortiment de programes intermedis i àdhuc de programes experimentals.

He estat, senyor President, al més breu possible per a resumir en síntesi el meu pensament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Desitja intervenir algun dels Grups que no ha presentat esmenes? En nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Joan Colomines.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, nosaltres, dijous, dia 7, vam demanar... no, perdonin, no era dijous... sí, dijous, dia 7, vam demanar l'ajornament d'aquest punt, perquè volíem reflexionar-hi, i perquè enteníem que la petició d'aquesta Proposició no de Llei que havia presentat

el Grup Socialista havia de respondre a alguna cosa, ens semblava, i que en principi sempre considerem que, si un Grup presenta el que sigui, té la seva fonamentació, i aquesta s'ha d'estudiar fins a les seves arrels.

Nosaltres, per atenció al Grup proponent, i a més a l'opinió pública, volem fer una sèrie de consideracions, que són les següents: nosaltres tenim una llei de normalització lingüística que és ja a la recta final en la Ponència. Ahir, precisament, vam acabar tot l'articulat; tenim dos o tres articles apartats, però amb propostes; dimecres que ve farem tot el que correspon a transitòries addicionals i, a més a més, el preàmbul. I això passarà a Comissió immediatament.

Nosaltres pensem que en Comissió això ha de ser objecte d'un gran debat; d'un gran debat en el qual s'exposin les dificultats socio-lingüístiques que en aquest moment es troba Catalunya i la gent que és i que viu i treballa a Catalunya, les dificultats humanes que tenim i les dificultats materials que tenim i tindrem per a posar en pràctica tot això que nosaltres desitgem. Això són qüestions que s'han de debatre i s'han de debatre molt a fons, molt a fons. Nosaltres creiem que hi ha unes diferències de concepció, també de política d'ensenyament —evidentment, no té per què no ser-hi: un país, doncs, és així—, i, aleshores, això, també, nosaltres ho volem debatre. I tot això ho volem debatre perquè volem trobar un marc comú, un marc comú que tingui un objectiu i un objectiu que nosaltres, en el transcurs d'aquests sis mesos que hem estat treballant en Ponència, ens hem adonat que tenen tots els Grups parlamentaris: instituir i consolidar, en els casos en què ja és en marxa aquest procés, una escola catalana; una sola escola catalana en la qual no solament es respecti el marc legal de l'Estatut i el marc legal de la Constitució, sinó que siguin respectats els drets humans en general, que sovint en aquestes matèries poden ser conculcats; i, sobretot, no permetre que ningú, absolutament ningú, amb el temps —i això les transitòries ja ho diran—, quedi menystingut pel desconeixement de la llengua pròpia de Catalunya, que és una de les nostres dues llengües oficials. És a dir, l'objectiu nostre és trobar aquest marc avui.

I això és difícil, això no es pot improvisar i això no es pot resoldre així, doncs, amb un debat curt, quan, per resoldre les coses fonamentals entre les quals hi ha aquesta que avui tractem aquí, fa sis mesos que estem parlant i tot just encara no hem acabat aquesta segona lectura que ha estat, evidentment, molt més ràpida i jo crec que profitosa que la primera.

Ens falta aquest marc legal, i aleshores jo també voldria dir que, si bé la Diputada que ha representat el Grup Socialista ha parlat del Decret de 1978 del Ministre Cervera en el qual parla de l'obligatorietat de l'ensenyament en català, de la permissibilitat de l'ensenyament en català, encara que sigui amb tots els matisos i totes les precaucions que calguin i també les possibilitats d'un reciclatge, naturalment —i que això va ser aplicat durant l'època de la Generalitat provisional—, nosaltres pensem que en aquest moment el nostre Departament no està desvalgut perquè el nostre Departament va fer un Decret el mes d'agost en el qual regulava aquestes possibilitats i el fet de posar en marxa una política d'ensenyament. Si després de rebre els traspassos no ha tornat a fer el Decret, és perquè ja el tenia

fet des del mes d'agost i és aquest el que s'aplica. Vol dir que el Departament no està desvalgut, les escoles no estan, en aquest sentit, desvalgudes —els falta molt per tenir tot allò que cal, però, és clar, això és el que nosaltres estem tractant ara— i s'aplica una política d'ensenyament. Nosaltres, el que voldríem és que poguéssim aplicar-se aquesta política dins d'aquest marc comú que ens permetrà la futura llei. Nosaltres creiem que per a assolir aquest marc comú no fóra bo prendre decisions que ens obliguessin. Ja ha dit el Diputat Viñals que aquesta Proposició no de Llei podria tenir un pes tan gros com la llei en alguns aspectes.

Bé, aleshores, si això s'ha posat amb el desig d'avançar —que no en dubto gens—, jo penso, i el meu Grup també pensa això, jo parlo en nom del meu Grup, que això, en lloc d'avançar, ens entrabancaria.

És en virtut d'aquesta visió global que nosaltres tenim, que nosaltres no podem donar suport a aquesta Proposició de Llei. I nosaltres l'hem de rebutjar, i l'hem de rebutjar en la seva globalitat. Nosaltres no volem entrar en el detall, perquè si bé en detall, ben segur, ben segur que hi ha coincidències i coincidències totals, aquestes, primer, no són, em sembla a mi, les fonamentals que la Proposició de Llei aporta i per què aquesta Proposició no de Llei estigui realment ben vertebrada. Volem deixar això molt clar i nosaltres volem dir que ho supeditem absolutament tot, àdhuc aquest desig d'accelerament, a trobar aquest marc comú que en el Parlament de Catalunya, no en aquesta Comissió, sinó en el Parlament de Catalunya, en la seva totalitat, s'ha de donar, dins el qual, evidentment, s'efectuaran els desplegaments que calguin perquè això, doncs, sigui efectiu.

La Diputada del Grup comunista, Teresa Eulàlia Calzada, ha dit que demanaria votació, que el seu Grup demana votació punt per punt. Bé, jo no vull entrar en una polèmica del Reglament; el punt 131 no ho preveu, però el senyor President ja prendrà la decisió que calgui, i, si és el cas, nosaltres l'acceptarem i ens explicarem amb quin motiu ho fa... Molt bé, no cal, d'això no en parlem més. Però el que sí que volem que quedi molt clar des d'ara és que al davant de cada una de les votacions parcials, si és que aquestes es produeixen, cal incidir, en cada una de les votacions, i com a prèvia, tota aquesta explicació que jo ara he volgut fer aquí, a la Comissió i a la Mesa, perquè quedi molt clar que la nostra votació no afectarà alguns continguts, sinó que afecta la gran qüestió global que nosaltres tenim plantejada, tots plegats, de trobar les màximes coincidències i de trobar una política eficaç per aquest tema tan important que necessita Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula el senyor Francesc Vicens.

El Sr. VICENS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en la primera reunió d'aquesta mateixa sessió de la Comissió en què som, que va ser el dia 7 d'aquest mes, ens vam explicar sobre quina era la posició del nostre Grup davant els plantejaments que es fan a la Proposició no de Llei que ha presentat el Grup Socialista.

Estic segur que les coses que vam dir en aquella ocasió són a la memòria de tots els senyors i senyores Diputats, però, tanmateix, em permetré fer-ne una repetició resu-

mida perquè quedi clara quina és l'actitud, quina és la filosofia del nostre Grup sobre el debat que ara encetem.

Primer de tot cal dir que estem d'acord amb el Grup Socialista, tal com ha dit la senyora Marta Mata, que hi ha una actitud que apunta a la divisió escolar a Catalunya. Aquesta actitud és clara i manifesta en el Projecte de Llei d'Harmonització que ha presentat el Govern de Madrid al Congrés dels Diputats. Aquesta divisió escolar la interpretem com una agressió oberta contra la llengua i cultura de Catalunya, perquè pretén perpetuar, fent una divisió en escoles catalanes i escoles castellanes, la divisió dels ciutadans de Catalunya en dues comunitats lingüístiques diferents. Creiem que cal lluitar fermament i resoludament en contra d'una maniobra d'aquest tipus.

El Grup Socialista pensa que una eina per a fer-ho és la seva Proposició no de Llei. Nosaltres creiem que la manera correcta, responsable i seriosa de fer-ho és accelerar els treballs de la Ponència que està fent una proposició conjunta sobre normalització de l'ús del català, i no sols els treballs de la Ponència, sinó els que immediatament seran treballs de la Comissió. Efectivament, després d'una etapa d'elaboració lenta del text de Ponència, des de fa pocs dies aquests treballs han entrat en una fase accelerada. El senyor Planasdemunt, del Grup Centrista, s'hi ha referit fa uns minuts, i ens sembla evident a tots els ponents que la Comissió tindrà aquest text dintre de dies i que, per tant, els que fins ara han estat treballs de Ponència es convertiran en treballs de Comissió.

Aleshores volem dir que l'oposició nostra a la Proposició no de Llei socialista es basa, essencialment, en dos punts: primer, per una qüestió de racionalitat; pensem, efectivament, que en el treball legislatiu cal passar del general al particular i que primer són les lleis i després són —tal com diu la Proposició no de Llei socialista— les accions reglamentàries. I fer el contrari, demanar que el Govern prengui accions reglamentàries, quan és una qüestió immediata de poder tenir una llei, és com posar la teulada abans que la casa.

Però no solament per una qüestió de racionalitat tenim aquesta actitud, sinó perquè, en segon lloc, pensem que no seria un treball ni seriós ni responsable que aquesta Comissió interferís els treballs, que de moment són de Ponència debatent aquesta Proposició no de Llei i que immediatament seran treballs de Comissió, prenent resolucions i decidint sobre temes que han estat llargament debatuts durant mesos a la Ponència que fa la llei de normalització de l'ús del català. Creiem que no seria ni seriós ni responsable que ara aprovéssim una sèrie de qüestions que prejudicarien el que ha de debatre la Comissió i el Ple quan es tracti del debat d'una llei que serà una de les més importants, probablement, que farà el Parlament de Catalunya en aquesta legislatura.

Aquestes són les raons fonamentals que ens porten a votar no a la Proposició no de Llei del Partit Socialista. Volem dir que si la Presidència i la Mesa ens porten a una votació punt per punt i no a una global, votarem no a cadascun dels punts, però no per una qüestió de contingut de cadascun d'ells, sinó per les raons aquestes globals d'inoportunitat de presentació d'aquest tema amb una Proposició no de Llei que faria que el treball legislatiu, tenint en discussió la norma legal superior, no fos seriós i responsa-

ble. Per tant, no explicarem cap dels nostres vots i donem ja per clar per a tothom i sabut per tothom que la nostra posició és global per les raons que he dit, per la inoportunitat de la Proposició no de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, acabades les intervencions, correspondria ara al Grup proponent pronunciar-se sobre quines esmenes accepta i quines rebutja. Té la paraula la senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Jo demanaria que es pogués repartir... (*remor de veus*). Ah!

El Sr. PRESIDENT: Senyor Acosta.

El Sr. ACOSTA: ...en esta sala, creeríamos necesario o conveniente como mínimo el pronunciamiento de la totalidad de la Comisión en el sentido de incluir también en el debate a todos sus niveles a los Diputados no adscritos. Es en estos términos que pido la palabra, para, brevemente, exponer mi posición.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Acosta, amb el prec que sigui al més breu possible.

El Sr. ACOSTA: Sí, brevemente, sólo por la obligación en que me creo de manifestar mi posición respecto a esta Proposición no de Ley. En primer lugar decir que comparto sin reservas la necesidad de la misma, por las razones que aquí se han abundado, tanto por parte del Grupo proponente como por parte del Grupo parlamentario del PSUC.

La necesidad o la urgencia, o la razón básica para mí, se concreta en tres puntos: en primer lugar, el retraso evidente de la ley que regulará las bases de la política lingüística; es cierto que si esta ley existiera ya, esta Proposición no de Ley estaría del todo fuera de lugar. En segundo lugar, la atonía del Govern, la atonía de la Generalitat y yo diría hasta la falta de lucidez en el tratamiento de la cuestión. Ha transcurrido tiempo; la Generalitat no se ha pronunciado con unos criterios claros, con unos criterios efectivos, con fecundidad, diríamos, y todos sabemos que se ha desatado un gran debate popular y yo diría que se ha desatado la crispación al nivel popular, es decir, la crispación en el debate en el cual y en la cual estamos todos envueltos y la responsabilidad de la Generalitat o concretamente del Consell Executiu en este tema, no se puede de ninguna forma eludir, o sea, este segundo punto justifica extraordinariamente la racionalidad de esta Proposición no de Ley. Y el tercer punto, que justifica su urgencia y su necesidad, pues es la atención, evidente, existente a niveles populares, y sobre todo, la necesidad inequívoca, la conveniencia inequívoca, que aquí no se ha enfatizado de modo suficiente, pero que conoce cualquiera y yo siento en profundidad de afrontar esta problemática para el curso que se abre, de lo contrario, el curso, según síntomas y según indicios que yo personalmente tengo, se va a abrir, se va a producir su apertura en un momento de crispación, en unas condiciones de crispación.

En cuanto a lo que aquí se ha dicho de que la articulación jurídica, o sea la articulación técnica parlamentaria de esta Proposición no de Ley con la ley futura, con la ley que hoy se debate en Ponencia, a mí me parece que realmente es un problema, pero no es un problema sustantivo, no es un problema sustantivo si son válidas las razones de urgencia que aquí se han expuesto. El temor al peso exce-

sivo de la Proposición no de Ley está justificado jurídicamente, es cierto, es evidente que se regula una materia importante con un instrumento jurídico desproporcionadamente pequeño, como es una proposición no de ley, pero yo creo que este problema de urgencia y de trascendencia inequívoca no se puede valorar en puros términos de racionalidad jurídica; si la racionalidad jurídica entra y perturba el desarrollo de esta Proposición no de Ley posiblemente se haya cumplido con el rigor parlamentario pero no con la necesidad política ni con la urgencia. En definitiva, esto es lo que fundamentalmente quería manifestar en la línea de enfatizar la importancia y la oportunidad, la necesidad de la Proposición no de Ley, de cuyo contenido disiento en algunos aspectos, creo que se pueden mejorar desde el punto de vista sistemático e incluso político, algunas partes del mismo, concretamente el punto dos, pero eso será objeto ya de la discusión pormenorizada de la Proposición no de Ley si es que ésta tiene lugar.

Gracias, señor President.

El Sr. PRESIDENT: Agraeixo al senyor Acosta la seva brevetat. Correspondria aleshores la paraula al Grup Socialista, si volen repartir en aquests moments, abans d'intervenir, el text definitiu de la Proposició no de Llei, el text tal com queda després d'acceptar unes esmenes i de rebutjar-ne d'altres.

La Sra. MATA: Bé, jo vaig a passar llista de les esmenes acceptades i de les esmenes transaccionalment redactades.

En el punt 1.b), en principi, nosaltres hem fet un tractament de les esmenes presentades pel Grup del Partit Socialista Unificat en el sentit que certament nosaltres sabem que hi ha una diferència entre el que siguin criteris o principis didàctics, pensem que a més dels criteris o principis didàctics ja hi ha uns principis pedagògics, en el sentit de pedagogia amb minúscula, referida a l'educació de cada infant, i pedagogia amb majúscula, referida al servei que l'escola fa al país, i realment hi ha després uns principis polítics. El que passa és que el nostre Grup no veu, no pot veure aquests principis separats, sinó com un continu, és a dir, la didàctica està dessota de la pedagogia, però la pedagogia està dessota de la política, no creiem que hi hagi una bona política si no hi ha una bona pedagogia. Llavors, recollim doncs el treball que ja he dit, fet anteriorment, nosaltres acceptem dels companys del Grup del Partit Socialista Unificat, del PSUC, tot un conjunt d'esmenes formulades o una reformulació, una esmena transaccional, vaja, del nostre mateix text, en el sentit de flexibilitzar, és a dir, en un sentit de no afermar tant les realitzacions, sinó de flexibilitzar. És per això que nosaltres no hem pogut acceptar cap esmena del Diputat no adscrit senyor Viñals perquè ell donava menys flexibilitat encara a aquesta Proposició no de Llei, encara que, com diré després, sí que hem acceptat un suggeriment fet en el seu conjunt d'esmenes.

Per tant, en el cas de les esmenes del Grup de Centristes de Catalunya, n'hem acceptat algunes millores de tipus jurídic, encara que els companys del Grup Centrista diguin ara, doncs, que votaran en conjunt que no, en els punts de la Llei, nosaltres continuem mantenint alguna de les esmenes per ells proposades que ara votaran que no.

En primer lloc, punt 1.b), acceptem com a suggeriment de l'esmena 2 del Grup comunista el fet de flexibilitzar l'ordre, en comptes de posar-lo en sis apartats el posem en tres apartats. En el punt 1.d) nosaltres parlem del primer aprenentatge de la lectura i l'escriptura fet en la llengua que el nen ja parli —aquí demanaria als senyors Diputats que afegissin «bé», «parli bé», en el text que ara he reparat—, i mantenim el fet que no sigui fet mai simultàniament, com l'esmena del PSUC també admetia; en canvi, remetem de l'esmena 2 del PSUC tot allò que es refereix a experimentació en el nostre punt cinquè. El punt 1.e) és la introducció de l'esmena 2 del Grup comunista. El punt 2.a) i el punt 2.a) primer i el punt 2.a) segon, són una flexibilització dels nostres 1, 2, 3 anteriors, en el sentit de només fer referència no a metodologia, sinó a principis subjectius sobre el tractament de la llengua a nivell individual, en el qual nosaltres demanem que el nen sigui acollit a l'escola, i el tractament de la llengua a nivell col·lectiu en el qual, nosaltres, el que demanem és que s'utilitzin els recursos didàctics necessaris per a assegurar la comprensió, la participació dels nens en les activitats d'aprenentatge, i millorar el coneixement d'una i altra llengua. No diem, doncs, si això ho farà d'una manera o ho farà d'una altra, però sí que el que apuntem són els principis de comprensió, participació i millorament.

El tercer punt és el nostre 4, queda ara convertit en el 3 i en el punt b), en el punt 2.b), nosaltres introduïm, com a esmena transaccional a la proposta de Centristes, la referència a la igualtat de drets i deures que per a nosaltres és el que importa, no l'ús equilibrat de les llengües, que això sí que és una cosa molt fixa, és cinquanta per cent, que nosaltres no creiem possible ni en molts casos, i que a més a més, tampoc no és el nostre objectiu.

En el punt 3.b) i c) nosaltres hem desglossat, seguint l'esmena dels companys del Partit Socialista Unificat, hem desglossat allò que fa consell a formació, i allò que fa a reciclatge. En el punt 3.c) hem introduït la referència a segona etapa d'ensenyament, d'Ensenyament General Bàsic, feta pel Grup Centrista.

En el punt 4, nosaltres —a instàncies tant dels companys del PSUC com de Centristes— hem afegit la matisació que durant la primera etapa d'EGB poden fer-se agrupacions puntuals i flexibles a classe, d'acord amb el progrés lingüístic dels nens.

En el punt 5.b) hem introduït, de les esmenes presentades pel Grup Centrista l'incís de «l'establert», és a dir, «a més de l'establert en els concursos generals de trasllat». En el punt 5.e) hem afegit part de l'esmena 2 del Grup comunista, respecte als procediments experimentals. I, finalment, hem afegit un punt nou, el punt 6, recollint el suggeriment de les esmenes del Diputat no adscrit, senyor Viñals, respecte a l'aranès a les escoles de la Vall d'Aran.

Aquest és el nostre canvi. Voldria acabar de justificar-lo dient com nosaltres som molt conscients que aquesta Proposició no de Llei ha estat un cos estrany en aquest Parlament, no ha pogut anar al Ple, no tots els Grups que podien fer-hi esmenes hi han fet esmenes, s'ha arribat a fer un retard amb el pretext d'estar en fase de discussió de la Llei, la fase de la discussió de la Llei del dia 7 de maig i del dia 14 de maig és la mateixa; la Llei mira lluny, és una Llei perquè sigui ràpidament resolta i unitària —en aquest mo-

ment no es pot parlar de ponència, com se sap, però com que el diari ja ho explica doncs ja ho podem dir—, llavors, aquí s'ha dit —jo he de tornar a justificar per què presentem i mantenim, amb totes aquestes esmenes transaccionals i no transaccionals, aquesta Proposició no de Llei en aquesta Comissió—, s'ha dit que era necessari un debat profund en Comissió, és un debat que precisament nosaltres l'hem demanat, del qual nosaltres tenim dades ja, dades dels nens que hi ha a les nostres escoles, el 16% de majoria catalanoparlant, el 33% de majoria castellanoparlant, el 51% d'escoles amb dos grups de llengua. En aquesta mateixa Comissió s'han demanat als membres de la Conselleria d'Ensenyament dades respecte als mestres; en aquesta mateixa Comissió no s'han donat dades respecte als mestres, s'ha dit que la Conselleria no tenia dades fiables. Només vull recordar que l'any 1976 la Delegada d'Ensenyament en aquell moment, purament a suggeriment d'unes quantes persones que ens interessàvem per això, en quatre mesos va treure un fullet, un fullet publicat de cinquanta o seixanta pàgines amb les dades de la llengua a nivell d'alumnes i a nivell de mestres de totes les escoles de la seva província. Nosaltres hem pensat, nosaltres hem presentat aquesta Proposició de Llei realment perquè volem una sola escola catalana dintre del marc legal, amb tota l'atenció als drets humans, però segur que tenim una concepció diferent dels drets humans, però segur que tenim una concepció diferent dels drets humans, estem parlant dels drets humans referents a ensenyament, estem parlant dels drets dels pares o dels drets dels nens, vull dir que aquí, en aquesta Proposició de Llei punt per punt les esmenes acceptades són respecte als drets dels nens, no es parla dels drets dels pares per a triar la matemàtica, si que es parla dels drets dels nens, dels drets dels pares per a triar la llengua.

I, finalment, voldria dir que realment sí que és veritat que és un bon principi passar del general al particular, però vull recordar que el Consell Executiu, el mes de juny, amb perfecte dret, vaja, amb perfecte compliment de la seva missió ja va fer unes primeres disposicions respecte al tractament de la llengua a la Generalitat, que el Grup que ha fet esment d'aquest pas del general al particular va presentar una interpel·lació en el Ple del Parlament, la va poder presentar, i una moció que va poder ser votada, fins i tot afirmativament, sobre la utilització de la llengua en els actes oficials, això abans que estigués votada la Llei, i mentre es discutia la Llei, i això motivat, segons va ser escoltat en el Ple, per certs dubtes sobre en quina llengua s'havia expressat el President de la Generalitat al Saló Nàutic; vull dir que per a nosaltres el Saló Nàutic no és més general que l'escola, pensem que hem d'anar del general al particular, però aquí hem parlat d'uns principis, i finalment, vull dir que sí, que estem completament convençuts que el retard d'una setmana ha estat promogut exactament per allò que ha apuntat el senyor Vicens, referent al problema de la Llei d'Harmonització, és veritat, tenim una Llei d'Harmonització en portes, que va contra, que apunta a la divisió de l'escola de Catalunya, i llavors es tracta, no sols de trobar acords a Madrid, com algú proposa, sinó acords a Barcelona i acords immediatament, des d'aquest moment; i aquest ha estat el sentit de la

nostra Proposició de Llei i aquesta és la causa de l'explicació del manteniment d'aquesta Proposició no de Llei.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha hagut una proposta d'un dels Grups parlamentaris, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, en el sentit que la votació corresponent a la Proposició no de Llei es fes per parts. Sobre això, en la seva intervenció, senyor Colomines, ha apuntat uns dubtes respecte al Reglament. Efectivament, en el Reglament hi ha un buit en aquest sentit i, en funció d'això, jo ahir vaig consultar, primer amb el lletrat de la nostra Comissió, amb el senyor Vintro, i després amb el President del Parlament. El President, davant meu, va reclamar la presència d'un altre dels lletrats, el senyor Pitarch, i la conclusió del que em va dir el President era que en la seva opinió es podia procedir perfectament a la votació separatament, que això no només era un hàbit parlamentari general, sinó que, a més a més, hi havia precedents d'això al mateix Parlament de Catalunya; és a dir, que en la nostra breu existència hi ha hagut ja molts precedents d'això. L'única dificultat que hi podria haver —va apuntar el President— seria en el cas que el Grup proponent es negués a fer aquesta votació per parts. En aquest cas la seva opinió era que, de tota manera, el Parlament, diguem-ne, la interpretació que ell, així, almenys en la primera aproximació, feia del Reglament, era que també es podia fer una votació per parts, però que, de tota manera, això plantejaria un cas més complex que en aquests moments no sabem si ens hi trobem; és a dir, que si el Grup proponent acceptés la votació per parts, no hi hauria cap obstacle a fer-la i procediríem a fer-la.

Senyora Marta Mata?

La Sra. MATA: El nostre Grup demanaria al Grup proponent d'aquest tipus de votació que explicités quins són els punts que voldria votar separatament: tots o algun; és a dir, voldríem que ho explicités.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la senyora Teresa Eulàlia Calzada.

La Sra. CALZADA: Per la nostra part, i seguint una mica el raonament que havia intentat plantejar en la meua primera intervenció, la nostra proposta d'apartats a votar separatament serien els següents:

A l'apartat 1, votar separatament el b) i el c); és a dir, fer una primera votació amb el a), amb el b) i amb el e).

Del segon apartat, votar, de l'apartat a), el tercer punt, i, a l'apartat 4, jo aquí faria una proposta en veu, si ho acceptés el Grup dels socialistes, que és, l'apartat a), desglossar-lo en dos, en el qual hi hagués un primer punt que digués «no se separaran els nens en escoles diferents per raó de llengua», i una a) prima que, llavors, seria: «no se separaran en aules, encara que durant la primera etapa» etc.

Res més. Gràcies.

(El senyor Hidalgo demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Hidalgo?

El Sr. HIDALGO: Sí, yo pediría también votación separada de algunos puntos.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Hidalgo.

El Sr. HIDALGO: Sí, pediría votación separada del punto 2, del apartado a), el primero y el tercero; el punto b). Del punto 3...

El Sr. PRESIDENT: Faci el favor d'explicitar-ho millor. Del punt 2, «Pel que fa a la llengua vehicle d'ensenyament» de l'apartat a), el punt segon i tercer, demanaria vostè...

El Sr. HIDALGO: Del bloque a), el primer punto y el tercero; el punto b), del apartado 2. Del punto 3, el apartado a), y, del punto 5, el apartado b).

(*El senyor Viñals demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Viñals?

El Sr. VIÑALS: Sí; si el Grup Socialista ho accepta, naturalment jo demanaria votació separada del punt sisè.

(*La senyora Mata demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup proponent, la senyora Marta Mata?

La Sra. MATA: Demanariem un moment de recés per a poder veure com queda aquesta votació, màxim de cinc minuts.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, aleshores, durant cinc minuts se suspèn la sessió.

(*La sessió se suspèn a dos quarts i dos minuts d'una del migdia i es reprèn a tres quarts i quatre minuts.*)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Com que les propostes que s'han fet de votació separada de diferents apartats afecten cinc dels sis punts que conté la Proposició no de Llei, hem decidit que la votació es faci apartat per apartat de cada un dels cinc punts i només en el cas del sisè punt es faria el sisè punt tot sencer.

Aleshores la votació la fariem, tal com ho hem fet altres vegades, pel procediment de mà alçada.

El Secretari de la Comissió, el Diputat senyor Lorda, anirà llegint els apartats un per un i deixariem per al final l'exposició de motius.

El senyor Lorda anirà llegint, doncs, els apartats un per un.

El Sr. SECRETARI: Paràgraf primer; diu: «Pel que fa a l'ensenyament de les llengües: a) La llengua catalana i la llengua castellana seran ensenyades a tots els nivells dels centres d'ensenyament no universitari.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

És que l'absència d'un Diputat ens dificulta els càlculs per a treure el vot ponderat.

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: Punt b) «El tractament didàctic d'una i altra llengua seguirà el següent ordre de nivells: 1. Comprensió i expressió orals; 2. Lectura, escriptura i ampliació del llenguatge; 3. Estudi gramatical i ús científic i literari.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor? (*En aquest moment entra la senyora Calvet.*)

Vots en contra?

Abstencions?

Jo entenc que la Diputada Maria Dolors Calvet no pot prendre part en aquesta votació, donat que ha entrat a mitja votació. (*Remor de veus.*)

La Sra. CALVET: Quan jo he entrat deia vots a favor. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí, però estàvem ja en plena votació.

La Sra. MATA: No es diuen els resultats, jo em penso que no hi ha necessitat de dir-ho, però sí que voldria que s'afegissin els resultats; és a dir, que l'acta que s'està prenent s'afegís en el *Diari*, perquè si no no se sabrà què ha passat.

El Sr. PRESIDENT: No, no, d'acord, és que direm els resultats, però ho deia per dir-ho al final, perquè com que hi ha problemes de decimals...

Aleshores, podem donar ara els resultats de l'apartat a), de les votacions corresponents a l'apartat a) i a l'apartat b) del punt primer.

El Sr. SECRETARI: A l'apartat a): vots a favor, 53,25; en contra, 74; i abstencions 0. I a l'apartat b): a favor, 36; en contra, 74; abstencions, 17,25.

(*El senyor Clotas demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS: Em prodrien repetir la votació del segon punt, si us plau?

El Sr. LLETRAT: A favor, 36; en contra, 74; i abstencions, 17,25.

El Sr. PRESIDENT: El punt c), senyor Lorda.

El Sr. SECRETARI: El punt c) diu: «El ritme en la successió i el tractament didàctic d'aquests nivells s'adequarà, en cada cas, segons sigui la llengua que el nen ja parla —primera llengua— o la llengua que el nen no parla encara —segona llengua.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: L'apartat 1 c), el resultat és: vots a favor, 35; vots en contra, 75; abstencions, 23.

El punt d): «El primer aprenentatge de la llengua i de l'escriptura serà fet en la llengua que el nen ja parli, i l'aprenentatge...»

El Sr. LLETRAT: «que parli bé», és l'afegitó.

El Sr. SECRETARI: Ho repeteixo: «El primer aprenentatge de la llengua i de l'escriptura serà fet en la llengua que el nen ja parli bé i l'aprenentatge de la lectura i de l'escriptura de l'altra llengua serà fet en una fase posterior i mai simultàniament.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: Resultat: a favor, 58; en contra, 75; abstencions, cap.

(*El senyor Colomines demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Colomines?

El Sr. COLOMINES: Seria tan amable de repetir-me la votació de l'1 c).

El Sr. LLETRAT: A favor, 35; en contra, 75, i abstencions, 23.

El Sr. COLOMINES: 23?

El Sr. LLETRAT: 23.

El Sr. PRESIDENT: Punt e).

El Sr. SECRETARI: «L'objectiu és que tots els infants de Catalunya, sigui quina sigui llur llengua habitual en entrar a l'escola, puguin utilitzar normalment i correctament el català i el castellà al final dels estudis bàsics.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? Cap, lògicament.

Resultat de la votació del punt e)?

El Sr. SECRETARI: El resultat és: a favor, 59; en contra 74; cap abstenció.

El punt 2, pel que fa a la llengua vehicle d'ensenyament: a) fins al final de la primera etapa d'ensenyament general bàsic. Primer: «a nivell individual, l'ensenyament partirà sempre de la llengua que el nen ja parli, catalana o castellana, i aquesta serà la llengua del material escrit per a cada nen fins que conegui ja suficientment l'altra llengua i pugui emprar-la com a vehicle d'ensenyament.»

Segon: O aquest s'hauria de votar separatament...?

El Sr. PRESIDENT: Separadament.

(Els senyors Diputats assenteixen.)

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat d'aquesta votació és: a favor, 34; en contra, 75; abstencions, 24.

Punt segon: «A nivell col·lectiu, les classes on hi hagi grups de nens que encara no entenguin més que una llengua, el mestre utilitzarà els recursos didàctics necessaris per tal d'assegurar la comprensió i la participació dels nens en les activitats d'aprenentatge i millorar el coneixement d'una i altra llengua.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat d'aquesta votació és la següent: a favor, 34; en contra, 75; abstencions, 24.

Punt tercer: «A mesura que la llengua catalana vagi essent entesa, parlada i coneguda instrumentalment per tots els nens, aquesta llengua serà emprada progressivament com a vehicle d'ensenyament per a tots ells.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat és el següent: a favor, 56; en contra, 76; abstenció, 1.

El Sr. PRESIDENT: El punt b).

El Sr. SECRETARI: «A partir de la segona etapa d'Educació General Bàsica, la segona etapa d'Educació General Bàsica i en els ensenyaments mitjans, tot i complint els principis aplicables a les etapes anterior, tots els nens tindran models d'ensenyament científic i literari en una i altra llengua, de tal manera que el principi estatutari de la igualtat de drets i deures respecte a les dues llengües sigui efectiu.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat és el següent: a favor, 34; en contra, 75; abstencions, 24.

L'apartat 3, pel que fa a la formació del professorat. Punt a): «L'objectiu en la formació i reciclatge dels mestres d'Educació General Bàsica a Catalunya és que tots ells coneguin la llengua catalana i la llengua castellana de manera que la puguin emprar en l'ensenyament i ensenyar com a primera o segona llengua, segons convingui als nens, i

amb els recursos pedagògics que calen per tal de fer-ho sense separar els nens.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat és el següent: a favor, 57; en contra, 75; abstencions, 1.

El punt b) diu: «El Consell Executiu vetllarà i posarà el mitjans per tal que aquesta formació sigui ja donada a les escoles de formació de professorat.»

(Pausa.)

Sí, com que no s'ha demanat que es votin separatament els tres punts b), c) i d), potser que els votéssim conjuntament.

El c) diu: «El Consell Executiu programarà i organitzarà el reciclatge d'acord amb la situació lingüística del professorat amb prioritat per als mestres de pre-escolar, l'etapa d'Educació General Bàsica i professors de llengua de segona etapa. El reciclatge serà gratuït i es tindrà en compte a efectes de dedicació del professorat.»

Punt d): «Els mestres que, per la raó que sigui, no hagin adquirit encara aquesta formació o no la puguin adquirir, tindran el seu lloc i tipus de treball escolar en els nivells, especialment de segona etapa d'Educació General Bàsica, àrees d'ensenyament, etc., de manera que es puguin complir tots els principis d'aquesta Proposició i es respectin els drets derivats de llur situació professional.»

Es voten, doncs, els punts b), c) i d).

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat és: a favor, 57; en contra, 75; abstencions, 1.

L'apartat 4, pel que fa a l'organització de la docència. Punt primer: «No se separaran els nens ni les escoles diferents per raó de llengua...»

(La senyora Mata demana per parlar.)

La Sra. MATA: No. Diu: «No se separaran els nens en escoles diferents per raó de llengua.»

El Sr. SECRETARI: Repeteixo: «No se separaran els nens en escoles diferents per raó de llengua.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat és: a favor, 59; en contra, 74; abstencions, 0.

El punt següent és: «No se separaran els nens en aules, encara que durant la primera etapa d'Educació General Bàsica podran fer-se agrupacions puntuals i flexibles a classe, d'acord amb el progrés lingüístic dels nens.»

(La senyora Mata demana per parlar.)

La Sra. MATA: Perdoni. Em penso que quedaria més clar si es digués «no se separaran tampoc en aules diferents per aquesta raó», és a dir, per la mateixa raó lingüística, de llengua, eh?. «No se separaran tampoc en aules diferents per aquesta raó, encara que durant...»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

El Sr. SECRETARI: S'ha entès bé això, no?

El Sr. PRESIDENT: Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat es el següent: a favor, 34; en contra, 75; abstencions, 24.

Sí, i ara donarem lectura als dos punts següents perquè es puguin votar conjuntament. El punt b) diu: «La formació en llengua castellana i en llengua catalana es farà, sempre que sigui possible, pel mateix mestre de classe fins al darrer nivell de l'etapa d'Educació General Bàsica.» Punt c): «Primera etapa». Què he dit? Ah, sí, «primera etapa. Pel mateix mestre de classe fins al darrer nivell de la primera etapa d'Educació General Bàsica.» I el punt c) diu: «Mentre, excepcionalment, sigui necessari mestre de català, aquest serà integrat en l'equip pedagògic en igualtat de condicions, i podrà ser mestre de diverses àrees, sempre que tingui la titulació adequada.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat és: a favor, 58; en contra, 75; abstenció, cap. «5. Pel que fa a l'organització del sistema educatiu: a) S'elaborarà urgentment un mapa de planificació lingüística ajustat a la realitat existent en la població i en les escoles, i que permetrà projectar i reconèixer anualment l'evolució d'aquestes realitats, i una Comissió parlamentària en farà el seguiment.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: Resultat: a favor, 58; en contra, 75; abstencions, cap.

El Sr. COLOMINES: No havent-hi presentat cap... no es podrien votar el b), el c)...?

El Sr. SECRETARI: El b) sí, el senyor Hidalgo l'ha demanat. Ara llegirem el b): «D'acord amb tots els anteriors principis, i a més de l'establert en els concursos generals de trasllats, seran criteris d'adscripció de professorat, a més dels esmentats, primer: la seva formació lingüística professional. Segon: la situació lingüística de la població escolar. Tercer: la necessitat de professorat en cada centre, en matèria lingüística. L'establert en aquest apartat es tindrà en compte pel Consell Executiu de la Generalitat en la regulació de les plantilles dels centres.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: Resultat: a favor, 57; en contra, 76; abstencions, cap.

I ara agrupem la resta del punt cinquè, que són els punts

c), d), i e), que diuen: «La Generalitat dedicarà els recursos necessaris a la investigació de solucions metodològiques als problemes sorgits en l'aplicació d'aquests principis, així com fomentarà la confecció del material escolar adequat a les esmentades solucions.» Punt d): «Per tal d'assegurar el coneixement de la llengua catalana al millor i al més aviat possible, la Generalitat farà un pla de creació d'escoles bressol i parvularis en les zones que el mapa de planificació lingüística indiqui.» Punt e): «S'organitzarà una discussió generalitzada per part de tots els ensenyants, de l'aplicació d'aquests principis, així com una massiva campanya de lliure aplicació a tots els sectors afectats de la població. La Generalitat podrà autoritzar els procediments experimentals que es proposin en conseqüència, sempre que en controli els resultats i n'asseguri els objectius.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat és el següent: a favor, 57; en contra, 75; abstencions, 1.

Donem lectura al punt sisè, que també s'ha demanat que es votés per separat?

El Sr. PRESIDENT: Però tot sencer.

El Sr. SECRETARI: Tot sencer, és clar. «Pel que fa al tractament de la llengua a les escoles de la Vall d'Aran: a) l'aranès serà ensenyat i emprat a les escoles com a primera llengua dels nens que ja la parlin, i com a segona llengua, i llengua pròpia de la Vall d'Aran, els altres, seguint els principis d'aquesta Proposició. b) El Consell Executiu posarà tots els mitjans especificats en aquesta Proposició per tal d'aconseguir-ho.»

El Sr. PRESIDENT: Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. SECRETARI: El resultat és el següent: a favor, 59; en contra, 74; abstencions, cap.

El Sr. PRESIDENT: Em penso que no cal ara repetir el resultat de les votacions un per un; cal només la votació sobre l'Exposició de Motius, o no cal? No cal. No es vota. Aleshores, no se sotmet a votació l'Exposició de Motius, no cal repetir, em sembla, el resultat de les votacions, però és clar que ha estat rebutjada la Proposició no de Llei sobre el Tractament de la Llengua a l'Ensenyament no Universitari.

(És un quart i sis minuts de dues del migdia.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes del cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament complimentada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

(Nom)

carrer, núm.

telèfon; població

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord

amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198.... envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes.

..... de de 198....

Signatura.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L'OBRA LEGISLATIVA 1932-1939

Edició i estudi introductori a cura
d'Ismael E. Pitarch

Prefaci
del M. H. Sr. Heribert Barrera
President del Parlament de Catalunya

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
BARCELONA
1981

Recopilació de les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya durant el període de 1932-1939, reproduïdes en facsímil i ordenades per matèries. Estudi introductori sobre la funció legislativa al Parlament de Catalunya.

Format 210x310 mm

425 pàgines

Relligat en símil pell i daurats, amb sobrecoberta a 4 tintes.

De venda a la Majordomia del Palau del Parlament, i a les llibreries següents: Barcelona: Ballester, Bosch, Hogar del Libro i Porter.— Girona: Llibreria 22.— Lleida: Urriza.— Tarragona: Vyp.— Vic: La Tralla.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Secció de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona - 3. Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 1.500 pessetes. Número solt: 40 pessetes.

Imprès per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona - 15.

Dip. Leg.: B.27966/80